

Канада
Изненадувања
Од **Марла Стјуард Конрад**

Дента кога тргнав прво одделение на училиште сфатив дека јас веќе знам многу за светот. Имав пет години и можев да возам велосипед со три тркала, да бојам внатре во линии и да го напишам името. Дури знаев и да читам и на листот од мајка ми со чудни зборчиња за читање можев да го кажам секое од нив. Па кога влегов во мојата нова училница, не очекував некакви изненадувања. „Време е за некои игри“, рече мојата учителка и ние сите набрзина се собравме на подот во круг. Сите ние сакавме игри, дури и луѓето како мене коишто знаеја толку многу. Игрите со азбука беа интересни, но немаше изненадувања. Игрите со зборчиња беа интересни, но немаше изненадувања. Игрите со читање беа интересни – но немаше изненадувања.

Кога ќе завршеа игрите, стоевме во ред. „Можете сите да одите и да ја земете вашата прва книга“, рече таа. Ги здогледав со аголот на моето око. Полиците со светло жолти книги на задната маса чекаа да бидат отворени. Кога дојде мојот ред, се стрчав кон крајот на собата. Од корицата на светло жолтата книга смешното лице на човечето кое излегува од книгата ми се насмевна. На врвот од мојата книга со светли букви имаше еден збор: Изненадувања.

Беше ли вистина? Имаше ли изненадувања внатре во книгата?

Ја отворив корицата и ја завртев страната. Страница по страница, деца како мене. Имаше девојче кое гледаше во кукла низ прозорецот од една продавница. Зошто гледаше во куклата? Само да можев да ѝ се придружам за да погледнам подобро. Имаше момче кое ловеше риби од мал чамец. Како би било да можеш да веслаш чамец и да фатиш риба? Имаше приказни за тајни скривалишта, куќи на дрва, посети на фарми. Поеми за Денот на вештерките за духови и ѓаволи. Приказни за деца кои живееле во куќи од снег. И бајки за замоци, кралици и магични килими.

За време на ручекот кога појдов во прво одделение, научив колку многу изненадувања светот има да понуди. Почувствував повлекување на риба на мојата јадица за ловење риби. Помирисав мириси на селски двор. Се заледив внатре во иглото од мраз. Го почувствував тетеравењето на магичниот килим штом полета. Тоа утро моите очи беа отворени кон магијата на книгите. Научив дека кога ќе отворите книга, ако ги отворите широко своите очи, уши и сетила, можете да патувате на други места. Ако си дозволите да сонувате само малку, можете да патувате низ времето. И ако вашата фантазија е отворена кон богатството однатре, книгата секогаш ќе биде полна со изненадувања.